

Bevezető

Kedves Olvasóink!

Köszönjük a sok-sok biztatást, segítséget és dicséretet, melyet az elmúlt három évben kaptunk. Köszönjük az írásokat, véleményeket, verseket, melyeket eddig eljuttattak szerkesztőtársainkhoz. Nagy öröm az is, hogy községünkre felfigyeltek a lap által és több dicséretet kaptunk számos falunkon kívüli közösségből is. Bebizonyosodott az is, hogy a lapra igen is szükség van. Többen jelezték, mennyire várják a megjelenését. A Csicsói Hírmondó a jövőben is politika-mentes lap lesz, és szeretnénk, hogy a csicsói közösséget építse, mint ahogy ezt eddig is tette. A Jövőben, mint ahogy ezt eddig is, bárki számára teret biztosítunk, hogy megossza írását, gondolatait. Sajnos Földes Csaba polgármester úr Goebbels propagandaújságnak titulálta választási beszédében. Ezt teljes mértékben elutasítjuk, mert lapunk mindig a csicsóiaké volt és lesz is, mely nem függ össze semmiféle náci propagandával. Sajnáljuk a dolgot, értetlenül állunk

polgármester úr eme megnyilvánulása előtt. Reméljük ezt a kijelentését mihamarabb bővebben kifejti, vagy nyilvánosan bocsánatot kér községünk lakosaitól.

A Csicsói Hírmondó szerkesztősége és segítői 2015-ben is szeretnének segíteni Csicsó kulturális életének szervezésében, és megjelentetni a lapot. Szeretnénk, hogy minél többen kapcsolódjanak be ebbe az önzetlen összefogásba. Kérjük önöket, amennyiben van módjuk, támogassák lapunk kiadását, hogy minél gyakrabban jelenhessen meg nyomtatott formában is az elkövetkező időkben. Köszönjük!!!

És mi, szerkesztőtársak is köszönetet mondunk ifjú Bödök Károlynak, aki a Hírmondó létrehozója és fenntartója, munkáját, energiáját, idejét, anyagi javait nem kímélve. Munkánkkal igyekszünk őt támogatni.

Minden kedves olvasónknak áldott karácsonyi ünnepeket és békés, boldog új esztendőt kívánunk.

Wass Albert – Karácsony

S azóta minden esztendőnek a vége felé az Úristen emlékeztetni akarja az embereket arra, hogy a gonoszság útja hova vezet, s ezért ősszel a napok rövidülni kezdenek, a sötétség minden este korábban szakad alá, és minden reggel később távozik, hideg támad, és befagynak a vizek, s a sötétség uralma lassan elkezd megfojtani a világot. Mi emberek pedig megijedünk, s eszünkbe jut mindaz a sok rossz, amit elkövettünk az esztendő alatt, és amikor

eljön a legrövidebb nap, és a Világosság angyala alászáll közénk jóságot keresni, egyszerre mind meggyújtjuk a karácsonyfák gyertyáit, hogy az Úristen ha alátekint, fényt lásson a földön, s megbocsássa a bennünk lévő jó miatt a bennünk lévő rosszat.

Tartalom

Bevezető	1
Wass Albert – Karácsony	1
Karácsonyi finomságok	2
Melegítő fűszerek, ételek és italok!	3
Disznóölés	4
Karácsony estéjén	5
Asszonykórus	6
Hontalanok karácsonya	7
Régi karácsonyi emlékeim	7
Magánvélemény	8
Köszönetnyilvánítás	8
Kifestők	9
A kender feldolgozása:	10
Rejtvény	12

Karácsonyi finomságok

Ezek a receptek, melyeket most megosztok az olvasókkal, anyámtól és anyósomtól valók. A legtöbbször a diós és kakaós kalácson kívül ezeket szoktam megsütni karácsonyra. Mindegyik egyszerűen és könnyen elkészíthető. Az olajos kuglófot máskor is meg szoktam sütni, mert teához és egy kis beszélgetéshez kitűnő adalék. Íme, a recept: 25 dkg kristálycukor, 25 dkg rétesliszt, fél csomag sütőpor, 5 tojás, 1dl olaj, 1dl víz. Először is a lisztet összekeverem a sütőporral, majd kétfelé választom és az egyik részbe teszek 1 evőkanál kakaót. Majd a tojásokat a cukorral felferem mixerrel. Aki szereti a vanília ízt, az tehet bele vaníliás cukrot is. Az olajt és vizet egybeöntve szép lassan adagolom a tojásokhoz mialatt mixelem. Majd a kész masszát kétfelé osztom, a vaníliás részt beleszorgatom a kizsírozott, kilisztezett kuglófsütőbe, majd szépen rácsorgatom a kakaós masszát is. Beteszem a sütőbe, majd 200 C°-on sütöm kb. 20-25 percig. Amikor megsült, hagyom kihűlni a formában, majd kiborítom és megporcukrozom. Amikor felvágom, akkor lehet szépen látni a kakaós és vaníliás rész harmóniáját. Bármilyen forró ital megy hozzá.

A másik két recept is egyszerű, bár mikor először olvastam őket, kicsit tartottam az elkészítésüktől. Az egyik a „Kosárcák” a másik a „Dióskiflik” formában.

A kosárka receptje: 30 dkg simaliszt, 8 dkg porcukor, 20 dkg palmarin vaj, 2 tojás sárgája, 1 vaníliás cukor, 1 citrom reszelt héja. Töltelék: cseresznye, vagy meggy kompót, de jó a lekvár is, 15 dkg vaj, 8 dkg porcukor, 1 kanál kakaó, 8 dkg piskóta, egy kis rum.

A tészta összetevőit egyszerűen össze kell gyúrni. Majd fogjuk a kosárformákat és szépen belerakjuk. Vékonyan kell, mert akkor megmarad a szép formája és bele tudjuk szépen helyezni a töltelék. A megpakolt formákat tepsire rakjuk és 200 C°-on szép lassan sütögetjük. Óvatosan, mert hamar sül. Amikor megsült, kicsit várunk vele, majd kiszedjük a formákból a tésztát. Addig szépen elkészíthetjük a töltelék. Az alapanyagokat itt is csak össze kell keverni. Ezt mindenki a maga ízvilága szerint készítheti el. Aztán már csak töltögetni kell a kosárcákat. A tetejét behúzzuk csokival és mindenféle szép karácsonyi mintákkal lehet díszíteni. Csillaggal, ezüst vagy arany színű apró golyócskával, de jó rá a színes Lentilky is.

A diós kifli receptje: 50 dkg porcukor, 25 dkg darált dió, 20 dkg simaliszt, 1 palmarin vaj, 1 kiskanál szódabikarbóna. Semmi mást nem kell tenni, mint mindent egy tálba rakni és összegyúrni. Én a vaját és a lisztet először össze-

Csicsói Hírmondó -

Csicsó kéthavi rendszerességgel megjelenő ingyenes lapja
Köszönjük mindenkinek aki az újságunk szerkesztésében részt vett. Szeretnénk mindenkit arra buzdítani, hogy leírja gondolatait és megossza másokkal. Ezzel is színesítve csicsói közösségünk életét.

Külön köszönet : Nagy Amáliának, Androvics Adriannának, Bödök Károlynak, id. Bödök Dénesnek

ISSN 1339-5300

Kamaráti o.z. - Baratok p.t.

946 19 Čičov, Petőfiho 79, Slovakia

Elérhetőség : info@csicso.eu, www.csicso.eu

morzsolom, aztán rakom bele a többi összetevőt. Amikor a tészta kész, fogom a formákat és szépen beletömök. A formákat sem itt, sem a kosáráknál nem kell vajazni. Természetesen itt is ügyelek arra, hogy a tészta csak a formák pereméig legyen rakva. A kifliket nagyon lassan, 180-150 C°-on, szinte szárítva sütöm. Azért figyelmeztetek mindenkét, mert én is először túl meleg sütőbe helyeztem a tepsi, és bizony a cukor hamar olvadt és a kiflik szó szerint szétfolytak. Amikor megsültek és kihültek a kiflik, szépen a végeiket bele lehet mártogatni csokiba. Ez az adag kb. két tepsi és 58-60 db kiflire elegendő.

A kedves olvasó felteheti a kérdést, hogy miért épp ezt a két formás receptet osztottam meg Önökkel. Talán azért, mert azon felül, hogy finomak ezek a süti, még más funkciójuk is van. Addig, míg rakosgatjuk tele a formákat, bevonhatjuk a munkába és díszítésükbe a gyermekeinket. Ezt ugyanis elrontani nem lehet! Míg a szorgos kis kezek dolgoznak, közben beszélgethetünk, mesélhetünk gyerekeinknek a régi karácsonyokról, karácsonyi dalokat hallgathatunk, jókat nevetünk. Együtt a család apraja és nagyja, együtt várjuk a csodát. Mert várakozni jó!

2014 decembere,
Androvics Adrianna

Melegítő fűszerek, ételek és italok!

Amikor hideg van és hull a hó, nem csak Micimackó fázik. Persze rétegesen és melegen öltözünk, sapka, sál és kesztyű is mindig van nálunk, mégis sokszor fázunk. Segíthetünk viszont fűszerekkel, ételekkel is a melegítésben! Vannak, akiknek mindig hideg kezük-lábuk, az orruk hamar kipirul a hidegtől: nem igazán keringenek jól az energiák a szervezetükben, vagy egyszerűen nem elég jó a vérkeringésük. Ezen mindenekelőtt testmozgással segíthetünk, ami nem csak a sportolás idejére segíti a keringést, hanem tartósan segít. Kalisz, kalisz (kalász), lizkalisz. Libávó is, lúdda' is. Bánom, zsákot nem hoztam, tarisznyábo nem raktam. Valakinek libáji, de szeretnek kasszanyi. És bevethetjük a melegítő hatású ételeket, fűszereket is. A húsok közül a vörös húsok melegítenek, mint a marha, a bány, a sertés, a vadhúsok, és ide tartozik a kacska is. Érdekes olajos magvakat is fogyasztani a melegítő hatás kedvéért, ajánljuk a diót, a mogyoróféléket, de ide tartozik a gesztenye is. Zöldségek közül a cékla, a káposzta, a sütőtök és a hagyma javallott elsősorban, de a hüvelyesek – a bab, a lencse – is ide tartoznak. A gabonaféléknél inkább a fűszerezéssel tudjuk elérni a melegítő hatást, mert ezek önmagukban semlegesek.

Fahéj, ánizs, csillagánizs, curry, chili, pirospaprika, gyömbér, szegfűszeg, szerecsendió, feketebors, fokhagyma – ezek a legmelegítőbb fűszereink, amelyek nagy részét használjuk is a téli ételekbe és italokba anélkül, hogy tudnánk melegítő hatásukról. Gondoljunk a forralt borra, vagy a mézeskalácsra, gazdag egytálételeinkre. A forró tea már önmagában melegít, de ha a fenti fűszerekkel ízesítjük, hatását felerősíthetjük. Forralt bor esetében nem csak a fűszerek és a hőfok, de az alkohol melegítő hatása is érvényesül. A forró teát is gazdagíthatjuk kevés rummal, ha szeretnénk fokozni hatékonyságát. Mértékkel fogyasztva persze...

2014. január 30. , Androvics Adrianna

Szabolcska Mihály: Karácsony

*Egy nap meg egy este
Minden esztendőben:
Szeretném, ha király
Lehetne belőlem!*

*Ha nem is, ha nem is
Valami sokáig:
Karácsony estétől
Karácsony napjáig.*

*Karácsony estéjén,
Hogy a csillag támad:
Kinyitnám aranyos
Gyöngyös palotámat.*

*Minden elhagyottat
Oda gyűjtögetnék,
Sápadózó árvát
Szárnyam alá vennék.*

*Ha koldus, ha bűnös:
Nagy birodalmamba'
Szerető szó nélkül
Senki sem maradna.*

*Könnyet ahol látnék:
El azt sem kerülném,
Szép selyem kendőmmel
Szépen letörülném!*

*... Karácsony estéjén
Minden esztendőben,
Szeretném, ha király
Lehetne belőlem!*

Disznóölés

Tegnap a disznóölés alatt számtalan szép emlék tört elő az emlékezetemben. Elmeséltem a gyerekeimnek, hogy azelőtt milyen is volt a disznóvágás. Teljesen visszamentem a

múltba, és lepergett előttem a gyerekkorom. Láttam, ahogy megjöttek a lefogók, anyám finom pálesszal (pálinka) kínálta őket. Azok meg egy nyelintésre lehúzták, és kijelentették, hogy jövőre nagyobbat ölhessünk. Aztán apám, mert ő volt a böllér, bement az ólba egy másik lefogóval és kihozták szegény párát. Megtörtént az akció, persze mindig volt valami malőr. Volt, amikor már azt hitték, hogy kifújta páráját a szegény állat, de egyszer csak felállt és elindult a kertben körülnézni. Meg volt olyan is, amikor a Jani bátyám az apám lábát kapta el a disznó lába helyett. Az akkori pörzsölés, mert nálunk ezt így hívják, nagyon nagy esemény volt nekünk, gyerekeknek, mert egész végig tüzeskedhettünk. Ezalatt a férfiak beszélgettek, anekdotáztak, iszogattak. Még most is érzem a tűz melegét. Aztán az állatot megmosták és dereglyén odavitték a rendfához. Amikor férjhez mentem, nekem furcsa volt, hogy Megyeren asztalon vágták szét a disznót. De aztán Misi ezt a formáját is megtanulta az apámtól. Amikor már szét volt szedve a disznó, anyám mindig nekilátott a bélvakarásnak. Azelőtt meg szokta vakarni a gyomrot is, mert abba töltöttük a prést, aztán füstre tettük. Na, az valami nagyon finom volt. Ma már csak egy két háznál van ez a szokás. Aztán ment minden a maga útján. Mindenkinek megvolt a maga feladata. Ki a zsírnak valót vágta, ki darálta a kolbásznak valót, ki tüzelt a katlanok alatt, ki volt a vízhordó, ki öntögette a páleszt. Én kíváncsi fáncsi

lányka mindig ott voltam az apám mellett, neki segédkeztem, a keze alá dolgoztam. Anyámnak persze segítettem a belet kimosni, de a vakarást, azt nem tanultam meg. Talán azért mert úgy gondoltam, ő sokáig élni fog, és majd mindig megvakarja. Ez egy gyerekész. Azért is szerettem az öregek közelében lenni, mert rengeteg régi történetet meséltek el, és én, mint gyermek tátott szájjal hallgattam a katonaságról meg a régi időkről szóló sztorikat. Az unkanagybátyám Boros Miska bácsi, na, hát az olyan színesen tudta előadni a hadifogságos történeteit, néha kicsit hozzáadott, néha elvett belőle, de mindig máshogy adta elő. Visszatérve a munkához, meséltem a Miskának, hogy mi azelőtt, hogy daráltuk le a húst, hogyan töltöttünk és hogyan füstöltük meg a kolbászt. Merthogy füstölőnk is volt a kert végében, ahová a Jani bátyám is hordta a füstölni valót. Kisütöttük a zsírt, mindig volt 20-30 liter, na és a friss tőpi (töpörtyű - régen csörgének is hívták) az valami felséges. Lehet, hogy egyesek szerint egészségtelen, de az a zsír nem volt előtte lepermetezve, mint a szotyola, amiből az étolaj készül. Amikor készen voltunk a töltéssel,

elkezdtek abálni a májas és véres hurkát. A maradék abál lébe kukoricadarát szórtunk és egy kis vért, amiből készült az abákása. Tegnap mi is főztünk, vittünk is kóstolóba a jó ismerősöknek, mert ők bizony már nem készítenek ilyesmit. Nálunk a legelső kaja a vesevelő volt, Megyeren meg a sült vér. Aztán anyám megsütötte a pecsenyét, főzött húslévest, káposztát (takartot - töltött káposzta). Volt amikor estére süttött egy kis hurkát is. Amikor minden a végére értünk, akkor jött a vacsora. Mindenki jóllakott, ivott egy kis páleszt és megint kezdődött a beszélgetés. Ezek a régi disznóvágások azért is voltak jók, mert legalább ilyenkor

együtt volt a család apraja és nagyja. Nekem ez tetszett az egészben a legjobban. Most meg elmegyünk egymás mellett, néha már nem is szólunk egymáshoz. Másnap mindig én voltam az, aki vitte a nagymamáékhoz, meg a rokon-ságához a kóstolót. Ez jó volt, mert én kaptam a falkapénzt. 10 korona, mekkora nagy kincs volt ez akkor. Hát ezek az emlékek most mind a felszínre törtek, és meséltem, meséltünk az apjukkal, hogy is volt régen. Egészen szép napra kerekedett az egész. Finom lett minden, mi egy kicsit visszautaztunk a múltba. Az biztos, hogy este, amikor lefeküdtünk aludni, egyöntetűen megállapítottuk, hogy megint átadtunk valamit a gyerekeknek, ami már az övék és senki, de senki nem veheti el tőlük.

Androvicsné Ádám Adriana, Csicsó 2012. február 17.

Hajnalka bánata, hogy már nincs nálunk disznóölés. Még kicsi volt, mikor már nem bírtunk disznót tartani. De még mindig nosztalgiával gondol rá.

„Tavaly korán lehullott az első hó, és sokáig megmaradt. December elején, mikor disznóölés volt nagymamámnál, hideg volt. Az udvarban nagy hó volt, de a nagy részét eltakarították, hogy könnyebben lehessen dolgozni. Felállították a rendfákat, amire a megölt, és leperzselt, megmosott disznót húzzák. Itt darabolták szét. Kiállították a katlanokat a vasfazekakkal, ezekben sütötték ki a zsírt, főzték a hurkát.”

(Hajnalka 2002-ben írt iskolai dolgozatából)

2001-ben volt nálunk utoljára disznóölés. Mama beteg volt, így a háziasszony szerepét Nagy Károlyné Margit néni látta el. Böllér pedig unokabátyánk Bödök Géza volt, aki nagybátyánk Nagy Károly után lett a disznóölőnk.

2001-ben a 11 éves Hajnalka és a 8 éves Enikő nagy élvezettel mosták a belet Margit néni irányításával.

Nagy Amália

Karácsony estéjén

**Boldog öröm napja volna
Odafele és idelele.**

**Fényes szép sok csillag ég
De a földre zúzmarra, jég
Tapad, simul hidegen.**

**Sok elhagyott koldus, árva
Pusztában kesereg.**

**Teste, lelke reszket, szenved,
Sűrű könnye jéggé dermed,
Amíg arcán leperreg.**

**Juttassatok nekik, óh, ti
Áldott sorsú emberek**

**Vidám kedvű szívetekből,
Piros lángú tüzetekből**

Egy-egy szikra meleget.

Olvadjon fel szűk ablakuk

S árva lelkük zord jege,

Hadd értsék meg – ne csak máson,

Magukon is, hogy Karácsony

Boldog öröm ünnepe.

Írta: Szalay Mihály

Emlékezés a CSEMADOK mellett működő asszonykórusra

Én Gyurács Alica szeretném leírni, hogy én hogyan emlékezem a Csemadok mellett működő asszonykórusra. Ezek az én emlékeim, lehet, mások másképp emlékeznek.

1995. szeptember 18-án hívtak az énekkarba énekelni, amit akkor Vajda Évike tanítónő vezetett. A próbák akkortájt a kultúrházban folytak, és a társaság befogadott maguk közé. Felléptünk a csicsói falunapokon, nyugdíjas-napokon, Csemadok napokon Kolozsémán, de a környék falvaiba is ellátogattunk. Volt egy felejthetetlen emlékem is, ami Vajda Géza bácsihoz (tisztelet emlékének), Évike apjához kötődött. A kultúrházban nem volt fűtés, így ő felajánlotta, hogy az énekpróbákat tartsuk meg a lakásukban. Azt a szívélyes fogadtatást nem felejttem el soha!

Azután megint átvette a kórust az előző vezető, aki annak idején megalakította az asszonykórust. A két kórusvezetőnek köszönhetően nagyon sok szép dalt, indulót tanultunk meg. Felléptünk minden március 15-i és október 6-i megemlékezésen.

Énekeltünk a „Magyarnak maradni” emlékpark szoboravatásán. Többek között Kossuth Lajosról, Klapka Györgyről szóló énekek, és a Magyar Himnusz hangzottak el.

Vagy szerepeltünk emlékműsorokon a temetőben, a falunapok megnyitóján, ahol megemlékeztünk a hősi halált halt katonákról, emlékkoszorú elhelyezésére is sor került.

2005-ben Nagy Géza fafaragó művész megalkotott egy oszlopot szélharangokkal az 1848-1849-es szabadságharc csicsói hőseinek emlékére. Az ünnepélyes felavatásra meghívták a magyar

miniszterelnököt, Orbán Viktort és Bugár Bélát, Duray Miklóst, akik együtt leplezték le az alkotást. Előtte még falunk emlékebe kapott Kisbajcs polgármesterétől egy nagy keresztet, azóta a polgármester úr minden ünnepségünkön jelen van. Az ünnepséget a helyi önkormányzat és a Csemadok csicsói alapszervezete közösen rendezték, ahol mi is felléptünk.

2001. március 18. Karvezető Vajda Éva

Nagy Géza úrnak nemcsak egy műve díszíti községiünket. Alkotásainak átadásán mi is mindig szerepeltünk. Ami további szerepléseinket illeti, nagyon sok sikeres fellépésünk volt úgy itthon a Csallóközben, mint Magyarországon. Vendégek lehettünk Szabadbattyánban, ahol Berecki Zoltánnal, a Rock színház neves művészeivel énekelhettünk egy színpadon.

Nagy Gézának, feleségének Szerénkének és a karvezetőnknek köszönhetően felléptünk a budapesti Stefánia Palotában is, ahol a kultúra és a bor lovagjait avatják. Nem felejttem el az Ágh Tibor (tisztelet emlékének) vezette, Csicsón tartott kórustalálkozót, amin nagy énekkar működött közre az ő irányításával.

Még két felejthetetlen emlékem fűződik ezekhez a szereplésekhez. Nagy Géza által olyan színhelyre is eljutottunk, mint Egyházaskozár. Innen kissé továbbutazva Mohácsra jutottunk. Itt található a történelmi nevezetességű Mohácsi csata emlékparkja. A széles bejárátú nagy kapuja emberi koponyákból van kirakva. A csatáról szóló ismertetés magyarul, németül, angolul és franciául hangzott el.

Ezeket a személyes élményeimet úgy gondoltam, papírra vetem, mert hiszem és tudom, nemcsak én emlékezem rájuk szívesen. Kórusunk volt tagjai egyetértenek velem. Köszönet és hála a támogatóinknak, a két kórusvezetőnek, mert nélkülik ilyen élményekben és sikeres szereplésekben nem lett volna részünk.

Köszönöm megértésüket. Tisztelettel Gyurács Alica.

2004. december 17.

A CSEMADOK 55 éves és Jókai Mór halálának 100. évfordulója – Bödök Judit, Csonka Éva, Varga Katalin, Károlyi Katalin, Győri Irén, Eczet Rozália, Ledeczky Katalin, Szalai Mária, Domján Rozália, Kosár Erzsébet, Gyurács Alica

Régi karácsonyi emlékeim

Szeretném leírni, milyenek voltak a mi karácsonyaink.

Ősszel korán kezdett sötétedni, az időjárás hidegebbre fordulni. A szobában a rakott sparheltben ropogott a tűz, mi örömmel ültünk köré. Nagyanyám hozta a kosárban a csöves kukoricát, amit mi gyerekek is szorgalmasan morzsoltunk. Legyen tuskó, amiből kis házat, ólat rakosgattunk össze. Közben tanultuk a karácsonyi énekeket, hallgattuk a versikéket, amiket nagyon szerettünk. Különösen nagyanyánk versét, amit meg is tanultunk. Elmondta, milyen jószívű volt a kisfiú, aki kérte az édesanyját, üzenje meg Jézuskának, hogy neki ne küldjön se játéklovat, se puskát, hanem azon az áron vegyen a vásárban jó meleg ruhát, és küldje el Erzsikének a szomszédba. Az édesanya szemében könnycseppek gyűltek, és másnap Jézus ruhát küldött Erzsikének.

Édesanyám tanította velünk a „Mennyből az angyal”-t, a „Pásztorok keljünk fel”-t. Nagyanyánktól pedig a „Krisztus Urunknak áldott születésén”-t tanultuk. Tudni kell, édesapám református vallású volt, így azt is megtanították velünk. Örömteliek voltak ezek az esték. Főleg az tetszett nekünk, amikor kinyitották a sparhelt ajtaját, és a tűz bevilágította a kis szobát. Olyankor eloltották a petróleumlámpát, hát az felejthetetlen volt! Később elmondták, nemcsak a mi örömünkre volt a sparheltből a világosság. Ilyenkor spóroltak a petróleummal, ugyanis a háború alatt nem lehetett petróleumot kapni.

Édesanyámtól még egy fiúcska óhaját szeretném elmondani:

„Egy nap meg egy este minden esztendőben szeretném, ha király lehetne belőlem!

Ha nem is sokáig, karácsony estétől karácsony napjáig.

Fényes palotámba minden elhagyottat oda gyűjtögetnék, sápadzó árvát szárnyam alá vennék.

Ha koldus, ha bűnös nagy birodalmamba' szerető szó nélkül senki sem maradna.”

(Az eredeti verset ebben a számban olvashatják. N.A.)

Aztán elérkezett a várva várt szent karácsony. Az asztalra fehér abroszt terítettek, egy egész kenyeret vagy kalácsot tettek a Jézuskának a megvendéglésére. Csengő hangja hallatszott: itt a Jézuska! Emlékszem, nagyanyám ajtót nyitott, és fehér lepelben, karácsonyfával a kezében ott állt a Jézuska! Életem legszebb és legnagyobb karácsonyfája volt, amire minden karácsonykor visszaemlékezem. Köszöntöttük a Jézuskát: Dicsértessék a Jézus Krisztust!

Majd elénekeltük: „Jaj de pompás fa a karácsonyfa. Nincs árnyéka csak játéka, jaj, de pompás fa. Minden ága szép, kis Jézuska viházza rája, el ne hervadjék.”

És egy almát tett az asztalra, amit nagyanyám annyi gerezdre vágott, ahányan voltunk. Az alma a család összetartozását jelentette. Egy szeletet, édesapám részét a karácsonyfa alá tettük, mert ő a háborúban volt. Aztán imádkoztunk érte is.

Ezt az ősi szokást én minden karácsonykor megismétlem. Az egész kenyeret az asztalra teszem, az almát annyi felé vágom, ahá-

nyan vagyunk a családban, hogyha bárhol is vagyunk, lesziünk, akkor is mindig összetartozunk.

Gyerekkori emlékeim közé tartozik, mikor a kedvesnővérek az óvodában a karácsonyi eseményeket mesészerűen mondták el nekünk: Voltak rossz emberek, akik nem engedték be a házukba a szent családot. Hiába zörgetett Szent József, hogy adjanak szállást a születendő kis Jézusnak. Így a városszéli istállóban kellett megszületnie a gyermeknek. Az állatok jobbak voltak, meleget leheltek a jászolban fekvő kis Jézuskára, hogy meg ne fázzon. Így énekelünk karácsonykor mi is az óvodában:

„Fázik a kis jézus kemény hidegbe', mert nincs neki ágya, csak szénás jászla.

Barmok közt fekszik, jászolba' nyugszik Szent Fia.”

Az 1946. évi karácsonyom is emlékezetes volt, amikor a nagy hatalmasok nyolc évesen háborús bűnösként sok magyarral együtt kiűztek ősi szülőföldünkről olyan messzire, hogy még a Jézuska sem talált meg bennünket. Azért kellett a karácsonyfát magunknak készíteni. Édesapám azt mondta, jövőre már tudni fogja, hol vagyunk, és akkor megint jön Jézuska, mert ő nagyon szereti a gyermekeket.

A legszebb karácsony, amire annyi év után is a legszívesebben emlékszem, amikor szobánk ajtajában fehér lepelben, életem legszebb karácsonyfájával a kezében megjelent Jézuska, aki nem volt más, mint édesanyám.

Szalai Mária, 2014. december

Hontalanok karácsonya

1946 karácsony hetében lovas kocsira pakoltak bennünket, öt testvéremet, anyámat, aki hat hónapos terhes volt, és 37 kilós apámat, aki 1945 novemberében jött haza az orosz fogságból. Emlékszem, hogy a vagonokban nagyon hideg volt és sötétség. Sokan voltunk, mindenki sírt. Délelőtt indították a szerelvényt, és csak másnap reggel értünk Morvaországba. Ott egy szétlőtt vagonba menekültünk, amelynek nem volt se ablaka, se ajtaja. Édesapám egy sorstársával begyalogolt a legközelebbi faluba, Pravicébe. Lovas kocsikkal jöttek vissza értünk, felpakoltak bennünket, és bevitték a faluba. Ott egy kirabolt házba költöztünk, amelyből szudétanémeteket költöztettek ki. Azt a karácsonyt nem felejttem el, amíg élek. Szaloncukor helyett papírba csomagolt kenyérhéjat akasztottunk a fára. Édesapám azal vígasztalt bennünket, hogy azért ilyen szegény a karácsonyunk, mert a Jézuska nem tudja, hol lakunk. Elhittem neki, és szorgalmasan csomagoltam a kenyérhéjat a papírdarabkába. Sok mindent meg tudnék még írni, talán egy könyvet is megtöltene.

Szalai Mária, Csicsó

A teljes visszaemlékezés itt olvasható:

<http://csicso-nagy.uw.hu/fo-o-Csicso-NAGY-A/011-kitelep/ELETUT-Kovacs-Mariska-kitelep.pdf>

Köszönetnyilvánítás

Tisztelt Csicsóiak!

Ezúton is szeretném megköszönni, hogy megtiszteltek a bizalmukkal a választásokon. Szeretném, hogy a 3 éve elkezdett munka tovább folytatódna, és a falu élete még színesebb és tartalmasabb lenne. Ki szeretnék továbbra is állni azok az ügyek mellett, melyeket már rég meg kellett volna oldani a faluban, viszont valami miatt erre nem került sor. Továbbra is aktívan szeretnék részt venni a falu közösségi életében is. Nagyon szeretném, ha mindenki érezné, hogy a CSICSÓI SZÍV együtt dobban, együtt tesz. Kis falunk ekkor még szebb és élhetőbb lesz. Tudom, vannak olyanok is a faluban, akik nem értenek azzal egyet, hogy bizonyos esetekben, ügyekben kiállok a falu lakosai érdekében. Őket arra kérném, buzdítanám, keresse meg és beszéljünk meg a kérdéses problémát. Telefonom 0915 997749, személyesen a Petőfi utcában illetve e-mailben: karolbodok@gmail.com Örömmel segítek, ha tudok.

Magánvélemény

Engedjék meg, hogy leírjam pár gondolatomat Földes Csaba kampányával és beszédével kapcsolatosan.

Sokan kérdezték, hogy miért indultam, a képviselő-testületi választásokon, hiszen az édesanyám is indul. Ennek egyszerű az oka. Többben a falu lakosai közül felkértek az indulásra. Többben szerették volna, hogy induljak, mint polgármesterjelölt, viszont ezt jelenlegi élethelyzetemben nem tudtam elvállalni. Édesanyámat hasonlóan felkérték, és Ő is eleget tett azoknak, akik Őt erre megkérték. Édesanyám az MKP és a falu iránt érzett tiszteletből indult elsősorban. Mint ahogy azt választási beszédében el is mondta. Idős ugyan viszont tapasztalt és még vannak új ötletei, javaslatai.

Furcsa volt ott ülni és hallgatni Földes Csaba beszédének azon részét, amelyben az MKP-t, ezzel Földes Csabát is pártoló anya szeme láttára, füle hallatára, Csicsó község 12 éve polgármestere leócsárolja, lemocskolja a fiát, nevesítve engem. Ha valaki a falu első emberének tartja magát, akkor miért tesz ilyet nyilvános lakossági fórumon? Miért próbálja egymásnak ugrasztani az anyát a fiával? Édesanyám az MKP-t jobban tiszteli, mint a polgármester urat, és több esetben is féken tartotta a polgármester urat, mikor tehetette, hogy ne legyen a falu szégyene az Ő megnyilvánulása. Ez sajnos nem sikerült neki. 2014. november 12-én Földes Csaba hirtelen felindulásból rögtönzött egy zavaros beszédrészt, melynek nem sok értelme volt, csak az, hogy szitkozódjon és feszültséget gerjesszen, egymásnak próbáljon egy családod ugrasztani. Ezúton is szeretném közölni mindenkivel, hogy Édesanyámat Szeretem, Tisztelem és Be-

csülöm. Nincs közöttünk konfliktus a falu „száj híreivel” ellentétben. Viszonyunk jelenleg felhőtlen és remélem még sokáig az is marad.

Többben kérdezték, hogy mit tettem eddig a faluért?

Azok számára, akik nem tudták eddig valamilyen okból kifolyólag követni az eseményeket, pár sorban szeretném összefoglalni.

2012 áprilisában elmentem Földes Csaba polgármester úr után, hogy megkérdezzem, milyen investíció készül az akkor még „romokban heverő” iskola tetejére. Polgármester úr elmondta, hogy leszigetelik az iskola tetejét és napkollektorokat telepítenek rá. Ekkor utánanéztam a dolgoknak, mivel több tanár mondta, hogy a tetőn járkálás zavarja az órákat. A hatályos törvények egyébként nem teszik lehetővé, hogy tanítási órák ideje alatt építkezési munkák legyenek a gyermekek feje felett, csak bizonyos kivételes esetekben. Kérdezősködésem polgármester úrnak nem tetszett. Ekkor végeztem egy egyszerű számítást, hogy a befektető milyen jól jár a tetőszigeteléssel. Többszörösét kereste vele. A befektető cég tulajdonosai Cipruson vannak bejegyezve. Ekkor felmerült a kérdés, mi lesz az esetleges garanciával a munka elvégzése után? Földes Csaba polgármester úr ekkor közölte velem, hogy ne üssem a más dolgába az orromat. Továbbra is kérdeztem, mert fontosnak éreztem. Mivel nem kaptam válaszokat a képviselő-testülettől sem, sőt megpróbáltak távol tartani a nyilvános képviselő-testületi ülésektől, melyre egyébként mindenkinek jogában áll bemeni, az ügyet bejelentettem a Miniszterelnöki hivatalnak. Ők ezt továbbadták kivizsgálásra a többi hivatalnak, akikre az ügy tartozott. Ekkor megállapították, hogy igazam volt, és arra is utasították polgármester urat, hogy távolítsa el az iskola épületében található gyermekekre és dolgozókra egyaránt veszélyes linóleum-hibákat. Ekkor ez részben meg is történt.

Mivel az iskola épületének több ablaka is ki volt törve ezért a csicsói székhelyű Barátok Polgári Társulás www.baratok.sk, melynek tagja vagyok, 500 EUR-t adományozott az iskolának a fontosabb hibák eltávolítására. Ezen atrocitások után polgármester úr keresni kezdte a megoldást, hogy hogyan oldja meg az iskola felújítását. Tudta, hogy ha nem teszi meg elveszti a választásokat. Ekkor sietett segítségére a Tonex s.r.o., aminek tulajdonosait egy nyilvános testületi ülésen a barátainak nevezett. Valamivel több mint 390 000 ezer EUR-ért felújították az iskolát és a folyosók jelentős részén is kicserélték a linóleumot. Ebből az építkezésből is, mint ahogy a kultúrház felújításából is kizárták a helyi csicsói vállalkozókat.

2012. december 21-én Nagy Amáliával közösen elindítottuk a Csicsói Hírmondót. Azóta több csicsói lakos publikálta írását, verseit, összefoglalta és közzétette a falu történelmét. Elkezdő-

dött egyfajta közösségi élet. Személyesen kértem polgármester urat, hogy működjünk együtt. 2013-ban személyesen készítettem vele riportot, mikor indult a megyei képviselő-testületi választásokon. Ekkor ezt leközzöltük. Az archívumban megtalálható. Az újságot mind a mai napig saját családi kasszánkból támogattuk. Eddig összesen 3500 EUR-ral támogattuk a lap kiadását. Ezt a pénz költhettük volna másra is, pl. a házunkra. Talán ebből a pénzből a házunk hátsó részét teljes egészében felújíthattuk volna.

Furcsállottam azt a polgármester úr beszédében, hogy Goebbels propagandához hasonlította a lapot, és úgy próbálta beállítani, hogy őellene tevékenykedik. Tisztelt polgármester úr! Szeretném elismerni tudatlanságomat, mert eddig nem tudtam ki volt Goebbels. Hogy Ön ezt tudta, bizonyítja azt, hogy tanulmányozta az úriember második világháborús múltját és propagandáját. Kérdésem az lenne, hogy Ön ezeket mennyire alkalmazza??? Ezenel felszólítom Önt, hogy kérjen elnézést nyilvánosan a falu lakóitól. Náci propagandistáknak nevezni a falu lakóit, ez felháborító és megengedhetetlen, pláne egy polgármestertől. Egy becsületes polgármester ilyenekkel nem sértegeti saját faluját, mely eltartja Öt!!!

Ezenfelül a 2013-as évben segítettem a május 1-i családi futás megszervezésében. Családunk támogatta 700 EUR ér-

tékben a rendezvényt. Ezenkívül több csicsói család is támogatta sok-sok segítséggel. Polgármester úr és felesége 2 doboz táblás-csokoládét hozott a gyerekeknek. Ezen a rendezvényen szintén megköszöntük a segítségét. Nagyon örültünk, mikor a NEMESÓCSAI rézfűvös zenekar elfogadta a meghívásunkat. Nekünk nem gond akár a NEMESÓCSA-iakat meghívni, hogy legalább ők csináljanak kultúrát, ha már Ön nem szorgalmazza, hogy Csicsón komolyabb kulturális és társadalmi élet legyen.

Tisztelt Földes Csaba polgármester úr! Nem szükséges előlem bujkálnia, és remélem a jövőben felveszi a telefonjaimat. Nagyon szeretnék Önnel találkozni és megbeszélni azokat a dolgokat, melyek feszültséget okoznak a velem való találkozásokkor.

Személyesen tisztelem Önt legfőképpen azért, mert Csicsó község lakosságának többsége Önt választotta polgármesternek. Szívesen találkozom Önnel és segítem munkájában, hogy Csicsó minél szebb és vonzóbb falu legyen!!! Természetesen ezt kell tennie Önnek is a közös munka érdekében. Engedje meg, hogy a jövőben is feleljem hangomat, és akár jogi lépéseket tegyek akkor, mikor az Önnel való kommunikáció megszűnik, és komolyan felmerül a jogsértés gyanúja. Ez minden polgár joga és kötelessége!!!

Ifjú Bödök Károly

Kifestők

Karácsony estéjén,
Hogy a csillag támad:
Kinyitnám aranyos
Gyöngyös palotámat.

Angyal száll az égből, ruhája hófehér.
Csillagokon lépdel, míg a földre leér.
Jobbjában az új év, még fátyol borítja,
De az óesztendőnek készen már a sírja.

A kender feldolgozása, kézimunkázás, öltözködés

A kender feldolgozása:

A XX. század elejéig a kendervászon volt a kézimunkák, öltözködés leggyakoribb alapanyaga.

Kendert azok a gazdák termesztettek, akik a fontosabb gazdasági növények termesztése mellett ezt megengedhették maguknak. Olyan helyen termesztették, ahol volt tó, örvény az áztatáshoz. A kender kétlaki növény. A nyáron érő virágosból a finomabb vászon, a későbbben, ősszel érő magot termőből a durvább vászon készült. Ezért, ha finom vásznat akartak készíteni, akkor nyáron kihúzkodták a virágos kendert a többi közül. Legtöbbször azonban ősszel nyútták ki egyszerre az összeset. Miután kinyútták (tövestől kihúzkodták) a kendert, legalább 10 napig áztatták. Csicsón a kendert a Nagyági örvény mellett (a régi szőlőskertek mellett) termesztettek és az örvényben áztatták, távol a falutól, kellemetlen, átható szaga miatt. Régebben a Vida tónál, a Kenderes dombnál is, de a szaga miatt később már csak Nagyágnál. Összekötözött rudakra fektették a kendert, mély vízben cölöpök közé szorították, sárral nyomatták a víz alá. Ez, és a „szerkezet szétszedése” férfimunka volt. A kender mosását, szárítását és az összes többi munkát már nők végezték.

Száradás után husánggal csapkodták, lábbal taposták, törték, tilolták, gerebennel „fésülték” a kenderszálat. Mindent hasznosítottak, a pozdorját fűtésre használták, az egészen durva kócból kötelet sodortak.

Ezután következett a fonás. A téli esték, éjszakák tevékenysége. A fonás ősi női munka. A mesékben gyakran olvashatunk róla. Még a királykisasszonyok is fontak. (A csúnya királyfi és a szép királykisasszony). Kedves meséim voltak: Trillevip, a törpe, norvég népmese a törpéről, aki segít a szegény fonólánynak férjhez menni és egy Grimm mese, A három fonóasszony. Ezek a mesék arról is szólnak, hogy a fonás milyen fárasztó és megviselő munka volt. Szinte minden nép mitológiájában pedig a sors istennői, vagy boszorkányai - általában hárman vannak - fonják, gombolyítják, vágják az emberi élet fonálát.

Szépen és jól fonni kevés asszony tudott, ha volt rokkája, de csak guzsalyon is tudtak szépen fonni. A durvább fonalat guzsalyon, kézzel sodorták, gyalogorsóra, a finomat-egészen a cérna vékonyságúig rokkán fonták. A legdurvább kenderszálból a férfiak kötelet vertek – ezt kötélverők végezték - zsákot szöttek. A guzsalyon a fonnivaló kóc volt. Ezt sodorták fonallá és kinyújtott kézzel tekerték a gyalogorsóra,

vagy rokka segítségével fel az orsóra. Nedves ujjakkal sodortak, nyálazták az ujjait. Ehhez inni kellett, és bizony nemcsak vizet ittak. A

fonókban éjjelente nagyon jó hangulat uralkodott, beszélgettek, nevetgéltek, énekeltek, és a betekintő legényekkel incselkedtek. Szerelmek szövődtek, házasságok születtek. Kellott a jó hangulat, mert a sokszor hajnalig tartó monoton munka nagyon kimerítő volt.

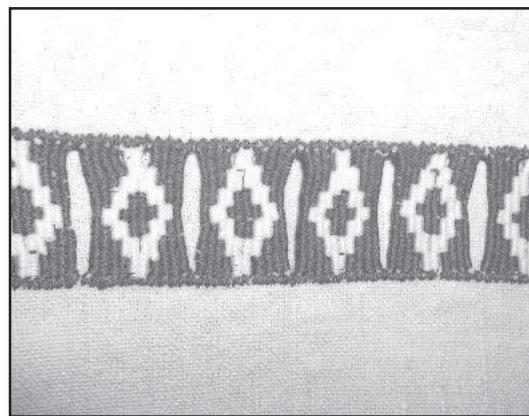
A fonalat egy róf hosszú (78cm) motollára tekerték. Bizonyos számú tekerés fonálból állt egy báb, bizonyos számú bábból –a fonal vastagságától függően- egy róf hosszú vásznat lehetett szőni. Ezt a mennyiséget gombolyították. Tehát általában egy gombolyag fonálból egy róf hosszú és 70 cm széles vásznat szöttek. Gombolyítás előtt fehérítették a fonalat: fahamuval megszórták, vízzel locsolták, meleg kemencében fehérre kiszívták, majd alaposan megmosták és megszáritották. Hosszúklábnál, vagy a kanálisban mostak. Lábitón álltak a víz fölött és patélló fával-sulyok csapkodták a mosnivalót a vízben álló magas patélló-asztalon.

A szövést takácsmesterek végezték. A finomabb vászonhoz a felvetőszálak finom kenderfonálból voltak, a keresztzálak pedig pamutból. A pamutot vásárolták.

A Pázmándról származó ükapám Kollár Mihály és fia, dédapám, Mihály (1856-1926), aki Kolozsnémára, majd Csicsóra került, takácsmesterek voltak. Az utolsó csicsói takácsmestert, aki a XX. század első felében dolgozott, Vida Istvánnak (1876-1952) hívták.

A csicsói gróf lent is termesztett. A közeli Tany községben (közel a vasúthoz) régtől fogva lengyár működött, ahol termesztették, feldolgozták, szöttek a lent, később a kendert.

A vászon: A vászomból ágyneműt, alsóneműt, esetleg felsőruhát is, abroszokat, törülközőket, konyharuhákat, függönyöket varrtak. A díszesebbnek szánt darabokba – abrosz, törülköző, konyharuha, szakajtokendő (a kenyértészta

letakarására)- a takács fehér vagy piros színű csíkot szőtt. Otthon minden darabot keresztaszemes hímzéssel készített monogrammal láttak el. Az igazán díszes darabokat - abrosz, dísztörülköző, halotti lepedő- mesterkével díszítették.

A mesterke e tájra és a felvidékre jellemző kézimunka. Máshol subrika a neve. A vászonból a keresztaszalakat bizonyos szélességben kihúzták és stoppoláshoz hasonló módszerrel mintát varrtak közé – színe-visszája egyforma. Ilyen szép darab a legalább 150 éves halotti lepedő, amit ükapám szőtt és ükanyám mesterkével díszített. Nővérem őrzi. A halottat a koporsóba tételig a földre terített lepedőre fektették, halotti lepedővel letakarták – kiterítették, kinyújtóztatták.

Kézimunka, öltözködés:

Az alsóneműket, ágyneműket az asszonyok maguk varrták. A női alsóneműk, ágyhuzatok széleit cakkosra vágták, körülhímezték-slingelték, leginkább lyukhímzéssel díszítették. Ily módon hímezték a finom pamutall kevert, vászonból vagy a vásárolt gyolcsból készült terítőket, függönyöket is. A függönyök köré, törülközők, terítők szélére, közepére csipkét is szoktak horgolni. Fehér fonallal hímezték, a csíkos ágyneműket pedig a csík színével.

A teljes ágyneműhöz 1 vég hosszú (kb.30m) 70-80 cm széles kanavászt (később sifont, batisztot) kellett venni. Ebből 2 dunyha- 2X (4X2) méter és 6 vánkös- 6X (2X1) méter, 2 kisvánkös- huzat készült. A 140cm széles kendervászon lepedőket, abroszokat szintén kenderből font cérnával, hosszában, két 70cm széles vászonból, kézzel

varrták össze. A női felsőruhákhoz, ajtóruhához a vásznat, akinek módja volt rá, Győrbe vitte a kékfestőhöz.

Öltözködés:

A gyermekek, fiúk, lányok egyaránt 2-3 éves korig hátulgombolós inget, kezeslábast hordtak.

Férfiak:

Vászon alsóneműk: férfiing (üng, ümög), alsónak, de nyáron egyben felsőnek is viselt széles férfigatya, amit gatyamadzaggal kötöttek meg, ráncba szedtek és „belerázták” a viselőjét .

Felsőruha: csizmába tűrődő nadrág-bricsesz, mellény, kettősgombolású magasan csukódó kabát, télen sötétkék posztóból nagy, fényes üstgombokkal (ezüstgomb), kalap, kapca (angén - angin vagy parget), amit a lábfejre tekertek, szűkszerű csizma (csizmahúzó). Szegényebbek bakancsot hordtak, nyáron posztópapucsot. Ritkán polgáriás öltönyt, zoknival és zoknitartóval, cügos cipővel viseltek.

Nők:

Vászon alsóneműk: vállon gombolós női ing, rékli-női blúz, mellényszerű alsóruha, derékban kötős alsószoknya, a kötővel ráncba szedve, hosszúszerű, ülepénél nyitott női bugyogó.

Felsőruha vászonból vagy kartonból: sötétebb szoknya, magasan záródó, gyakran sonkaujjú testhezálló blúz, félkötény, munkához fehér vagy kékfestő félkötény, vagy hátulgombolós egészköteny, delin (delén) kendő, télen kiskabát, de inkább meleg beliner (berliner) vagy nehéz (ha kocsin utaztak) kockás, posztó vállra vetett nagykendő, gumis kötött harisnya, magasszerű fűzős cipő, gumis cügos félcipő-cügoscipő, télen kiscizma, nyáron posztópapucs.

Az ünneplő ruha színe a fekete volt. Menyasszony szürkébe vagy zöldbe öltözött. A vőlegény menyasszonyának jegykendőt adott. Ezt a kendőt nem hordták, csak nagyon ritka alkalomkor. A sifonérban őrítették. Nagyanyám nagyapámtól feketével szegélyezett, szürke selymekendőt kapott jegyajándékba. Kívánsága szerint ebben temették el. Asszonyok, sőt leányanyák sem járhattak fedetlen fejjel. Templomba pedig kötelező volt a kendő viselete. Azt az asszonyt, vagy leányanyát, aki mégis hajadonfőtt jelent meg a templomban, a pap koprédikálta.

Forrás: Nagyné Bödők Terézia (1924-2013)
Nagy Amália

M E G H Í V Ó

A Csicsói Sportszervezet vezetősége tisztelettel értesíti a kedves szórakozni vágyó lakosokat, hogy a csicsói kultúrházban 2014. december 31.-én, 19:00 órai kezdettel megrendezésre kerül a

II. Szilveszteri Sportbál

Bőséges vacsora, felüdülést hozó italok, apró meglepetések, tombola és sok minden más várja a vendégeket...
Talpalávalóról a Dominó zenekar gondoskodik.

A belépőjegyek csak elővételben december 01.-től 25,-€/fő a sportszervezet vezetőségénél és a Lenti vendéglőben kaphatóak.

Mindenkit szeretettel várnak!

A falu főterén 23.30-tól gyülekező az éjféli koccintáshoz

Rejtvény

A Hírmondó e számában, az egyik cikkben egy csicsói mondóka van beleírva, ami nem a cikkhez tartozik. Melyik cikkről van szó, és hogy hangzik a mondás?

Nagy Amália

Megfejtés: Melegítő fűszerek, ételek és italok – A libapásztor gyerekek; ha látták, hogy valamelyikük libát tilosban, a vetésben járnak, ez kiabálták: Kalisz, kalisz (kalász), lisszkalisz. Libavó is, láddá is. Bál-rom, zsákokot nem hoztam, tartisznyjűbo nem raktam. Valakinek libájt, de szeretnek kaszánl. Gyorsan lehajították a libákat a vetésről. Ha a csösz vette észre, az összes libát behajította, vagy megfogott egyet és elvitte a vetés gazdájának. Onnan kellett aztán kiválasztani a libákat.

**Adjon Isten minden jót,
Jobb évet, mint tavaly volt.
Mitől félünk, mentsen meg,
Amit várunk legyen meg.
Szeretetet, békességet,
egészséget.
Boldog Új Évet!**

Népi köszöntő

Kedves Csicsóiak!

Elmúlt egy év, és újra ránk köszönt advent utolsó vasárnapja. A sok-sok ünnepi készülődés közepette szeretettel csalogatjuk Önöket ki a térre, ahol újra meggyújtjuk a szeretet mécsesét, teázhatunk, beszélgethetünk a régi karácsonyok hangulatáról és egy mese keretén belül megelevenedik előttünk Jézus születése. 2014. december 21-e legyen újra a szeretet és csoda várásának az előestéje. Este 5 órakor csendüljön fel újra a Csendes éj és gyúljanak ki a gyertyák. Mindenkit szeretettel várunk.

A Csicsói Hírmondó szerkesztői

